

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3314/2021
19.05.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Милош Николић, адвокат у ..., против туженог ЈКП „Пијаца и паркинзи“ Зрењанин, чији је пуномоћник Вељко Милић, адвокат у ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1337/21 од 11.08.2021. године, у седници већа од 19.05.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1337/21 од 11.08.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиле за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П1 303/19 од 04.02.2021. године одбијен је тужбени захтев да се поништи решење туженог број ...-... од 09.04.2019. године и да се обавезе тужени да тужилу врати на рад и обавезана је тужилца да туженом накнади трошкове поступка у износу од 211.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 1337/21 од 11.08.2021. године жалба тужиле је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Против наведене другостепене пресуде тужилца је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) и установио да ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју Врховни касациони суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужиља је била у радном односу код туженог од 2006. године до 09.04.2019. године. Тужиља је у том периоду била распоређивана на различита радна места. Тужени управља пословним ... на три пијаци у Зрењанину.

Од 03.05.2018. године када је распоређена на радно место референта за пословни простор, тужиља није била овлашћена да врши наплату резервације тезги. Тужиља је и након 03.05.2018. године наставила да се понаша према корисницима тезги као да и даље обавља послове издавања тезги. Са свог рачунара тужиља је имала приступ свим програмима пијачне управе. Сачињавала је уговоре о резервацији продајног места.

Тужиљи је достављено упозерење на постојање разлога за отказ уговора о раду од 22.03.2019. године због учињене повреде радне обавезе из члана 179. става 2. тачака 1. и 2. ЗОР и члана 137. става 2. тачака 1. и 2. КУ туженог од 25.10.2018. године. У упозорењу је наведено да се тужиља договорила са корисником тезге број ... на ... пијаци ББ да почев од 01.01.2016. године од ње узима пијачну робу, а да уместо ње плаћа месечну резервацију за тезгу, што није учинила. У периоду од 01.01.2016. године до 31.12.2018. године туженом није уплаћена резервација за 22 месеца чиме је за туженог настала штета у износу од 177.760,00 динара. Тужиља је од ВВ, корисника тезге ... на ... пијаци, узела износ од 12.000,00 динара како би у његово име платила резервацију продајног места, а дала је кориснику тезге лажни рачун од 24.11.2018. године на којем је руком уписан број фискалног рачуна ... који се односи на рачун од 01.11.2018. године. Тужиља је новац уплатила на благајни туженог након 16 дана тек пошто су благајнице установиле неправилност у документацији код именованог корисника. Тужиља је од ГГ приликом закључења уговора о резервацији од 01.09.2018. године за продајно место број ... на ... пијаци узела износ од 12.000,00 динара за резервацију, а новац није уплатила на благајни туженог. ГГ никад није добила рачун за тезгу, ни фискални рачун. Тужиља је од ДД приликом закључења уговора о резервацији за продајно место број ... на ... пијаци узела износ од 12.000,00 динара за резервацију, а новац није уплатила на благајни туженог. Тужиља је ДД дала уговор, копију лажног рачуна од 23.11.2018. године на којем је руком уписан број фискалног рачуна ... који се односи на рачун од 01.11.2018. године.

Решењем туженог број ...-... од 09.04.2019. године тужиљи је отказан уговор о раду због несавесног или немарног извршавања радне обавезе, злоупотребе положаја или прекорачења овлашћења из члана 179. става 2. тачака 1. и 3. Закона о раду и члана 137. става 2. тачака 1. и 2. КУ туженог и обавезана је да туженом накнади материјалну штету у износу од 201.760,00 динара.

Чланом 137. ставом 2. тачкама 1. и 2. КУ туженог је прописано да послодавац може да откаже уговор о раду запосленом који својом кривицом учини повреду радне обавезе ако несавесно или немарно извршава радне обавезе и ако злоупотреби положај или прекорачи овлашћење.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је одбијен применом члана 179. става 2. тачака 1. и 2. ЗОР јер је утврђено да је тужиља својом кривицом

учинила повреду радних обавеза, при чему је поступак отказивања уговора о раду спроведен у складу са одредбама чланова 180, 184. и 185. ЗОР.

Ревизијом се неосновано указује на погрешну примену материјалног права. Из утврђених чињеница произлази да је тужиља повредила радне обавезе јер је од корисника тезги узимала и задржавала новац за резервацију у периоду када то није био задатак радног места на које је распоређена и јер је договором са корисником тезге ББ омогућила кориснику да не плаћа резервацију тезге у периоду од 22 месеца. Чињеница да су у решењу о отказу уговора о раду наведене све повреде радне обавезе прописане чланом 179. става 2. тачака 1. и 2. ЗОР не чини решење незаконитим јер су утврђене конкретне радње тужиље које представљају повреду радних обавеза. Тужиља није имала право да са корисницима тезги договара другачији начин плаћања од оног који је установио тужени јер је тужиља иступала према корисницима у својству запосленог код туженог, због чега су неосновани ревизијски наводи да су поступци тужиље у складу са члановима 10. и 453. ЗОО. Такво поступање тужиље представља управо злоупотребу положаја и прекорачење овлашћења. Обавеза тужиље да туженом накнади штету из решења о отказу уговора о раду не може се извршити принудним путем. Поступак код послодавца за утврђење постојања и висине штете је једино предуслов за покретање судског спора. Стога предметно решење о отказу уговора о раду није незаконито без обзира на правилност спроведеног поступка за накнаду штете код туженог. Сходно наведеном, решење о отказу уговора о раду је законито јер је тужиља својом кривицом учинила повреду радних обавеза из члана 179. става 2. тачака 1. и 3. Закона о раду и члана 137. става 2. тачака 1. и 2. КУ туженог.

Врховни касациони суд је применом члана 414. става 1. ЗПП одлучио као у изреци.

Врховни касациони суд је, применом члана 165. става 1. у вези члана 153. ЗПП, одбио захтев тужиље за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успела у овом поступку.

**Председник већа-судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић